

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et Liv gjenoplevet i Erindringen; Tredie Del. Syv Theateraar 1849 -56

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "2. og 3. Del : 1842-56", i Heiberg, Johanne Luise: *2. og 3. Del : 1842-56*, udg. af AAGE FRIIS ; ELISABETH HUDE ; ROBERT NEIIENDAM ; JUST RAHBEK , 1944, s. 228. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr06val-shoot-idm139696434627184/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 2. og 3. Del : 1842-56

Ater forandres Mimiken. Denne Latter af Pernille danner Overgangen hos Lucretia, der fejer sig fornermet herover og siger vredt:

„Hvad vil den Latter betyde?“

Pernille.

„Jeg veed den heele Hemmelighed, Madam!“

Lucretia *paasæ.*

„Hvilken Hemmelighed?“

Pernille.

„Der er en vis Magister Petronius. Det er ikke for intet, at han gaar og staver saa her omkring Huset. Jeg veed, at han er forblevet i Madammen.“

Ater en minisk Overgang. Over denne Tilstaelse bliver nemlig nu Lucretia meget glad og udbryder smigret:

„Hvem har sagt dig det?“

Pernille.

„Heariel!“

Her dannes nu atter Lucretias Mimik en Overgang; hun ser vredt paa dem begge, da hun ikke synes om, at disse to Tjenestfolk befane sig med hendes Sager. Hun bliver derfor atter vred og udbryder:

„Hør, Pernille! du est en Nase-viis! Er det ikke uforskammed, at en Tjeneste-Pige tør saaledes tale udi sit Herkeds Nærverelse? Dersom du aabner din Mund, for at tale videre derom, da skal jeg kiøre dig paa Døren.“

Pernille.

„Jeg beder om Forladelse. Jeg skal ikke tale meer derom. Undertiden har Madammen stor Fortroelighed til mig, undertiden igjen har hun mig misbrukt. Har jeg vel nogen Tid robet hende?“

Under denne Pigeens ylmuyge Tale dannes Overgangen i Mimiken hos Lucretia til Forsoning og Fortrydelse, og hun svarer:

„Det siger jeg endelig ikke.“

36 Pernille.

„Hun maa herefter beholde hendes Hemmeligheder for hende selv. Jeg skal aldrig forhøge at viide noget deraf.“

Og nu dannes Overgangen i Mimiken hos Lucretia for at forsone Pigen, og hun siger indsmigrende:

35 „Nu giv dig tilfreds, jeg skal aabenhare dig den heele Sag.“

Pernille.

„Nej, jeg er ikke nysgerrig, Madam.“

Ater en Overgang i Mimiken. Her bliver Lucretia ulykkelig over Pernilles Vrede og siger afslødet: